

Jutjat de Primera Instància núm. 49 de Barcelona

Procediment ordinari 1256/2019 5C

Matèria: Judici ordinari (altres)

Part demandant/executant:
Procurador/a:
Advocat/ada: Martí Sola Yague

Part demandada/executada: VIA CONTO
MINICREDIT, S.L.
Procurador/a:
Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 140/2020

Magistrada:

Barcelona, 13 d'octubre de 2020

ANTECEDENTS DE FET

Primer: A la demanda s'exercita l'acció individual de nul·litat de contracte de diferents préstecs mercantils.

Es demana una sentència per la qual declarar:

- A) La nul·litat dels contractes referits per usura.
- B) Subsidiàriament a l'anterior, nul·litat per abusivitat de la clàusula d'interessos moratoris.

I en conseqüència condemni la demandada a la restitució dels efectes derivats dels contractes declarats nuls o expulsió de la clàusula impugnada, amb devolució recíproca d'aquests efectes, amb els interessos legals i processals.

I a el pagament de les costes processals.

Recorda la demanda les circumstàncies del cas i diu el següent.

[...] El demandante, el señor [REDACTED], se interesó, gracias a la publicidad, por las facilidades de crédito que anunciaba Via Conto Minicredit, SL, de modo que suscribió vía web los productos objeto de la presente demanda. La entidad ofreció al demandante una financiación ágil y sencilla para sus gastos habituales, cuyos intereses serían los que habitualmente ofrecería un banco, pero con una mayor facilidad de contratación, dado que todas las condiciones están pre-concedidas y es suficiente para suscribir el préstamo un solo 'clic'.

[REDACTED]

A estos efectos, el demandante suscribió con la demandada, en fecha 04-08-2016, sin negociación alguna, de modo rápido y casi automático, sin que nadie le ofreciera explicaciones sobre la trascendencia de la operación que iba a realizar ni las condiciones ni consecuencias económicas del mismo, el contrato de línea de crédito al consumo.

Asimismo, posteriormente, bajo el mismo procedimiento contractual vía formulario web, y sin explicación alguna, efectuó cuatro contrataciones más, en fechas 02-12-2016, 26-12-2016, 20-09-2017 y 26-10-2017.

A raíz de la repercusión en los medios de la Sentencia del Pleno del Tribunal Supremo de 25 de noviembre de 2015, el demandante reparó en que las cuotas podrían estar incluyendo intereses muy elevados, así como otros cargos no justificados.

Por ello, presentó una reclamación de nulidad por usura y falta de transparencia, así como de toda la documentación de la relación contractual al Servicio de Atención al Cliente (SAC).

El demandante ha podido recabar:

- Contrato que regula la operación de 4-08-2016, con ID del contrato [REDACTED] según recibo (DOC. 9, Folio 1), adjuntado como DOCUMENTO Nº 3
- Contrato de una segunda disposición de 2-12-2016, con ID del contrato [REDACTED] según recibo (DOC. 9, Folio 6), adjuntado como DOCUMENTO Nº 4
- Contrato de una tercera disposición de 26-12-2016, con ID del contrato [REDACTED] según recibo, (DOC. 9, Folio 8), adjuntado como DOCUMENTO Nº 5
- Contrato de una cuarta disposición de 20-09-2017, con ID del contrato [REDACTED], según recibo (DOC 9, Folio 10), adjuntado como DOCUMENTO Nº 6
- Contrato de una quinta disposición de 26-10-2017, con ID del contrato [REDACTED], según recibo adjuntado (DOC 9, Folio 12), como DOCUMENTO Nº 7
- Justificantes de pago que se adjuntan como DOCUMENTO Nº 8.
- Recibos que se adjuntan como DOCUMENTO Nº 9.

Las cláusulas del contrato son condiciones generales de la contratación conforme a la Ley 7/1998 de 13 de Abril, por cuanto fueron impuestas por la demandada y han sido predispuestas y redactadas con la finalidad de ser incorporadas a una pluralidad de contratos, sin que exista negociación individual de las mismas, en el sentido de la STS 29/04/2015, del pleno, Fundamento Jurídico 9-2; entre otras.

El resumen de condiciones y situación de los contratos es:

fecha contrato: 04-08-2016

id del contrato: [REDACTED]

destino financiación: adquisiciones de bienes y servicios de consumo

[REDACTED]

tae: entre el 3.630,50 % y el 7.636,44 %.
situación actual: liquidado

fecha contrato: 02-12-2016
id del contrato: [REDACTED]
destino financiación: adquisiciones de bienes y servicios de consumo
tae: entre el 3.597,49 % y el 7.834,62 %.
situación actual: liquidado.

fecha contrato: 26-12-2016.
id del contrato: [REDACTED]
destino financiación: adquisiciones de bienes y servicios de consumo
tae: entre el 3.597,49 % y el 7.834,62 %.
situación actual: liquidado.

fecha contrato: 20-09-2017.
id del contrato: [REDACTED]
destino financiación: adquisiciones de bienes y servicios de consumo
tae: entre el 3.597,49 % y el 7.834,62 %.
situación actual: liquidado.

fecha contrato: 26-10-2017
id del contrato: [REDACTED]
destino financiación: adquisiciones de bienes y servicios de consumo
tae: entre el 3.597,49 % y el 7.834,62 %.
situación actual: liquidado.

Cabe destacar que de los documentos contractuales obrantes en poder de esta parte, esto es, los contratos (aportados como documentos nº de 3 a 7), así como de los recibos, (aportados como documento nº 9), no es posible conocer con total exactitud el tipo tae aplicado, pues en las facturas no aparece el tipo tae, y en el contrato aparece, como es de ver en la imagen que se aporta, un horquilla y no un tipo exacto, se aporta imagen ilustrativa a fin de concretar lo anterior: a mayor abundamiento, si bien en las condiciones generales de la contratación constan unas tablas a modo de ejemplo, lo cierto es que éstas no contienen todas las variantes (docs. 3, 4, 5, 6 y 7, folio 10). por ende, resulta imposible conocer con exactitud cuál fue la tae aplicada. sin embargo, la tae que aparece en todos los contratos como mínima es del 3.597,49 % tae y del 3.630,50 % tae, que, como se verá más adelante en este escrito, es notablemente superior al interés normal del dinero y totalmente injustificada.

Si se acude a los tipos de interés activos publicados por las entidades de crédito según el Banco de España, en la fecha del contrato, que se aporta como documento 10 resulta que:

La TAE (Tasa media ponderada de todos los plazos) referida a los créditos al consumo correspondientes a las fechas de los contratos son:

Agosto de 2016: 8,86 % TAE

Diciembre de 2016: 8,14 %TAE
Setiembre de 20017 : 8,83 % TAE
Octubre de 2017: 8,84 % TAE

En contraposición, las TAE aplicadas a los contratos de autos han sido de:
Contrato de fecha 4-08-2016: 3.630,50 % y el 7.636,44 % TAE.
Contratos de 2-12-2016, 26-12-2016, 20-9-2017, 26-10-2017: 3.597,49% y el 7.834,62%.

El demandante niega:

1. Que hubiera negociación individual de las cláusulas del contrato, ni explicación alguna de la interrelación y efectos de las cláusulas ni de su repercusión en el coste mensual.
2. Que se explicara el TAE aplicado, ni su comparación con los tipos de interés oficiales publicados en ese momento.
3. Que la entidad bancaria facilitara a mi mandante la información completa, clara y comprensible para ellos sobre la naturaleza, contenidos, obligaciones, del contrato.
4. Que la entidad efectuara un informe de riesgos de solvencia o personales de mi poderdante. (actualmente establecido por el art. 14 de la Ley 16/2011, de 24 de junio de contratos de crédito al consumo). No se hizo un análisis que pusiera en relación la capacidad de pago de mi principal y el riesgo concreto asumido con la operación de crédito.
5. Que las circunstancias de solvencia o personales de mi mandante se hayan alterado significativamente desde que suscribió el contrato.
6. La entidad no ha venido remitiendo al cliente los extractos periódicos de los movimientos y cargos del contrato, ni ha informado de las variaciones del interés.
7. Que se le leyera el contrato antes de la firma, o se le dejara tiempo para la lectura del mismo.
8. Que la entidad entregara copia del contrato a mi mandante en el momento de la firma, limitándose a decir que se lo remitiría por correo ordinario una vez validado por su central.
9. Que la demandada pusiera a disposición de mi representado, con carácter previo a obligarse y con antelación suficiente, copia de las condiciones que regirían tanto el crédito como las ampliaciones proyectadas, especialmente, las que constituían el precio del contrato contraviniendo de esta forma el art. 7 apartado 2), art. 9 de la Ley 22/2007, de 11 de julio, sobre comercialización a distancia de servicios financieros destinados a consumidores. [...]

Segon: La representació de Via Conto Minicrédito, SL, no va contestar a la demanda i va ser declarada en rebel·lia.

FONAMENTS DE DRET

Primer: És sabut que la Llei de repressió de la usura opera com un límit a l'autonomia de la voluntat que recull l'article 1255 del Codi Civil i és aplicable als préstecs, i, en general, a qualsevol operació de crèdit substancialment equivalent al préstec.

Segons el primer paràgraf de l'article 1 de la Llei de 23 de juliol de 1908, de la usura, un contracte usurari ho és quan hi ha un interès notablement superior al normal del diner i manifestament desproporcionat en relació amb les circumstàncies del cas.

La jurisprudència entén que no cal, a més, que hagi estat acceptat pel prestatari a causa de la seva situació angoixant, de la seva inexperiència o del limitat de les seves facultats mentals

Així, la STS del Ple de la Sala 1a de 25 de novembre de 2015, diu que "a partir dels primers anys quaranta, la jurisprudència de la Sala va tornar a la línia jurisprudencial immediatament posterior a la promulgació de la Llei de repressió de la usura, en el sentit de no exigir que, perquè un préstec pogués considerar usurari, concorregueren tots els requisits objectius i subjectius previstos en l'art. 1 de la Llei. Per tant, i pel que fa al cas objecte del recurs interessa, perquè l'operació creditícia pugui ser considerada usurària, només cal que es donin els requisits que preveu el primer incís de l'art. 1 de la Llei, és a dir, «que s'estipuli un interès notablement superior al normal del diner i manifestament desproporcionat amb les circumstàncies del cas», sense que sigui exigible que, acumuladament, s'exigeixi «que ha estat acceptat pel prestatari a causa de la seva situació angoixant, de la seva inexperiència o del limitat de les seves facultats mentals »."

Aquesta llei és aplicable a tota operació substancialment equivalent a un préstec de diners.

Segon: La STS del Ple de la Sala 1a de 25 de novembre de 2015 esmentada, entén que el percentatge que s'ha de prendre en consideració per determinar si l'interès és notablement superior al normal dels diners no és el nominal, sinó la taxa anual equivalent (TAE), que es calcula tenint en compte qualssevol pagaments que el prestatari ha de realitzar al prestador per raó del préstec, d'acord amb uns estàndards legalment predeterminats. Aquest extrem és imprescindible (encara que no suficient per si sol) perquè la clàusula que estableix l'interès remuneratori pugui ser considerada transparent, ja que no només permet conèixer d'una manera més clara la càrrega onerosa que per al prestatari o acreditat suposa realment l'operació, sinó que a més permet una comparació fiable amb els préstecs oferts per la competència.

Es consideren usuraris els interessos a partir del doble dels interessos mitjans aplicats a aquest tipus de préstec. Concretament, la STS del Ple abans esmentada diu que "en el supòsit objecte del recurs, la sentència recorreguda va fixar com a fet acreditat que l'interès del 24,6% TAE a penes superava el doble de l'interès mitjà ordinari en les operacions de crèdit al consum de l'època en què es va concertar el contracte, el qual, considera, no pot titllar-se de excessiu. La

qüestió no és tant si és o no excessiu, com si és «notablement superior al normal del diner i manifestament desproporcionat amb les circumstàncies del cas», i aquesta Sala considera que una diferència d'aquesta envergadura entre la TAE fixat en l'operació i el interès mitjà dels préstecs al consum en la data en què va ser concertat permet considerar l'interès estipulat com «notablement superior al normal del diner».

Aquesta Sentència tan repetida entén que la càrrega de la prova sobre la justificació de l'interès aplicat recau sobre el banc. Concretament diu que la normalitat no necessita d'especial prova i que és l'excepcionalitat la que necessita ser al·legada i provada.

Tercer: El contractes de préstec que ens ocupen van ser celebrats entre les parts el 04-08-2016, el 02-12-2016, 26-12-2016, 20-09-2017 i 26-10-2017.

La TAE inicial dels contractes pactats va ser al de 4-08-2016 del 3.630,50 % i el 7.636,44 % TAE i als de 2-12-2016, 26-12-2016, 20-9-2017, 26-10-2017: 3.597,49% i el 7.834,62%.

D'una altra banda, en les dates dels contractes la taxa mitja ponderada de tots els terminis referida als crèdits al consum corresponents a les dates dels contractes van ser: agost de 2016: 8,86% TAE, desembre de 2016: 8,14% TAE, setembre de 20017: 8,83% TAE i octubre de 2017: 8,84% TAE

En el supòsit examinat per la Sentència de contínua referència, el TS considera com a notablement superior al normal del diner un interès del 24,6% TAE, que amb prou feines superava el doble de l'interès mitjà ordinari en les operacions de crèdit al consum de l'època en què es va concertar el contracte

És evident, doncs, que el tipus de la TAE esmentat en els contractes litigiosos (3.597,49%, 3.630,50%, 7.636,44% i 7.834,62%) excedeix del normal del diner.

Fins i tot, seguint la doctrina de la STS de 4/3/20 i fent una segona comparativa amb dades corresponents a una categoria més específica a l'hora de la contractació, el tipus d'interès dels crèdits al consum fins a un any, om obté la mateixa conclusió, això és, que els tipus dels contractes litigiosos l'excedeixen en molt, ja que els tipus dels crèdits al consum fins a un any existents entre agost de 2016 i octubre de 2017 es van situar entre el 3 i el 4%, mentre que els dels contractes que s'examinen estan entre el 3597,49% i el 7834,62%.

Es compleix el primer requisit per considerar l'interès com usurari.

D'una altra banda, l'entitat no ha aportat els documents acreditatius del procediment que va seguir per concedir el crèdit, procediment basat principalment en la capacitat de pagament del prestatari per complir, en temps i forma, amb el total de les obligacions financera assumides i destinat a cobrir els costos de finançament, d'estructura i risc de crèdit inherent a cada classe d'operacions de crèdit. Tampoc consta quina és la circumstància específica del contracte que justifica aquesta desproporció tan notable entre l'interès comú en

els finançaments de consum i l'exigit al senyor [REDACTED], ans al contrari, no hi ha prova que demostrï que el risc d'insolvència de l'esmentat senyor [REDACTED] era tan destacat que justificava l'interès remuneratori aplicat.

Al respecte, el TS, en la Sentència del Ple, diu que "no pot justificar-se una elevació del tipus d'interès tan desproporcionat en operacions de finançament al consum com la que ha tingut lloc en el cas objecte del recurs, sobre la base del risc derivat de l'alt nivell d'impagaments lligat a operacions de crèdit al consum concedides de una manera àgil i sense comprovar adequadament la capacitat de pagament del prestatari, ja que la concessió irresponsable de préstecs al consum a tipus d'interès molt superiors als normals, que facilita el sobre endeutament dels consumidors i porta com a conseqüència que els que compleixen regularment les seves obligacions hagin de carregar amb les conseqüències de l'elevat nivell d'impagaments, no pot ser objecte de protecció per l'ordenament".

Es compleix el segon requisit per considerar l'interès usurari.

Per tot això, és procedent estimar la petició principal de la demanda i no cal resoldre la petició subsidiària.

D'acord amb l'article 3 de la Llei de 1908, el contracte litigiós és nul de ple dret i l'únic efecte que produeix és la devolució per part del demandant del capital rebut de la demandada i si hagués satisfet part del capital i interessos vençuts, l'entitat demandada haurà de tornar a la part actora el que, tenint en compte el total del que va percebre, excedeixi del capital prestat.

Quart: Respecte a les costes, de conformitat amb el principi del venciment objectiu, he d'imposar les costes a la part demandada (article 394 de la LEC).

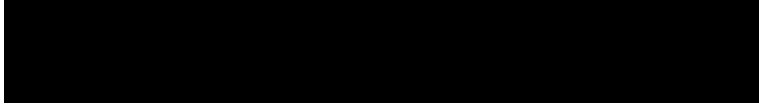

DECISIÓ

Estimo la demanda presentada per [REDACTED] davant Via Conto Minicrédito, SL.

Declaro la nul·litat dels contractes dels préstecs mercantils de 04-08-2016 (id del contracte: 64245), de 02-12-2016 (id del contracte: 84568), de 26-12-2016 (id del contrato: 89242), de 20-09-2017 (id del contracte: 154399) i de 26-10-2017 (id del contracte: 165039) que vinculen a les parts per usura de l'interès remuneratori.

Condemno la demandada Via Conto Minicrédito, SL a tornar al demandant, [REDACTED], els interessos remuneratoris que el demandant esmentat hagi satisfet. El tan repetit demandant només estarà obligat a lliurar el capital del qual ha disposat.

Imposo les costes a la part demandada.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i feu-los saber que no és ferma i que hi poden interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Jutjat dins del termini de vint dies hàbils comptats des de l'endemà de la notificació.

Ho signo.

